

זה היה העולם הזה שהיה

לפני 25 שנה

תמונות בליווי מידע מתומצת של סיפורים פיקציוניים מהעולם. ברו"ח לבחור פורסמו מצעים ועמדות של מיפלגות שונות לקי ראת הבחירות. מזור הקולנוע הוקדש לכוכבת הצרפתיה פרנז' סואו ארנול. השער האחורי של "העולם הזה" תחת הכותרת "שפמו של דאליו" הוקדש לסדרת תמונות שנושאת המרכזי הוא שמו של האמן הספרדי הפוריאליסטי סלכאדור דאלי.

כשער הגיליון: כוכבת-קולנוע צרפתיה פרנסואז ארנול.

גיליון "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדוק, המשיך בפירסום הסדרה על השחיתות והטירור של אבא חושי בעיריית חיפה. תחת הכותרת "תעלומת שיחורר חיפה" בוחן השבוע את מאבקי של אבא חושי בלוחמי תש"ח בחיפה. כמדור "תצפית" צופה "העולם הזה" את תוצאת הבחירות המשמשות וכאז: "יתכן כי התוצאה העיקרית של מישי 55 קסטנר תהיה חיפולו של משה שרת כיריב יעיל לוויד בור גוריון... מדור המישפט של השבועון מציג את גיבורי מישפט קסטנר כמדור אלפאביתי. המדור "במרחב" מתאר עוד שלב בהתפתחות של המרד האלגנטי.

מדור ניסיוני של חיישות חוצלארץ הובא בשני העמודים המצולמים שנושאו את הכותרת "זמן החדשות" - מיכוקי

"העולם הזה" 25 שנה
תאריך: 7.7.1955

פרשת קסטנר והבחירות * נישואיו הלא-ישראלים של

חיים כוהן * משה שרת מגמגם את...בן-גוריון

העם

ברצוף של - - -

האם (מסתכלת בתצלום בעיתון): קסטנר זה - הסתכל בו! אפשר לראות את הרע חרות על פניו! הלא יש לו פרצוף של - הבן (משסע את דבריה בחוצפה האופיינית לצברים): אמא! הרי זו תמונתו של השופט.

הלצה זו, שהיא דוגמה לביון-בית-הדין מן הסוג החמור ביותר הופיעה השבוע בשבועון האנגלי של מפא"י. היא היתה טיפוסית לרוח שנסבה במסדרונות המי שלה המתמוטטת: מבוכה, הסתה, התקפות פראיות ובלתי-מוחשבות לכל עבר.

חיפה

הנחבע: "העולם הזה"

בניין בית-מישפט-השלום החיפאי, הר תופס חלק קטן מאגפו המזרחי של בית עיריית אבא חושי, אך פתח את שעריו לקראת יום עבודה נוסף. בקומה השלישית, באולם צנוע, כבר ישבה שופטת-השלום הראשית מרים שטרקמן.

תוך דקות ספורות דחתה השופטת שלושה מישפטים שיגרתים. אחר כך נטלה לידיה תיק מיספר 1764, 55: תביעתו של סגן מהנדס עיריית חיפה, יוסף כוהן נגד העולם הזה, על שפירסם את הכתבה: "גנגסטריזם בעיריית חיפה" (העולם הזה, 917).

לא, לא, לא. הכל הלך בקצב מזורז. מפאת השעה המוקדמת, לא הספיק שמואל תמיר פרקליט ההגנה להגיע מתל-אביב. שניים* מבין שלושת הנתבעים ביקשו כפי שהוגב במיקרים דומים. הסירוב היה מהיר, חד ותוקפני.

אין זה מתפקידו של בית-המישפט להתחשב באי-הופעתו של פרקליט* פסקה השופטת. הנאשמים יעטנו בלי פרקליט* הנתבע השלישי, ברוך נאדל, שהגיע באי חור מה, לא נמצא באותה שעה באולם המישפט. השופטת הוציאה נגדו מיד צו הבאה ללא שיחורר בערבות (ראה: תצלום) - דבר המקובל כנגד פושעים מועדים. אשר קיים חשש כי יחמקו מפני החוק, אך בלתי-מקובל במיקרים של נתבעים בקובלנה פרטית.

השופטת החליטה לדחות את המישפט

* עורך העולם הזה אורי אבנרי וראש המערכת שלום כוהן.

המילה הראשונה שהשמיעה בבירור הר מישפט.

דח

עצת היועץ

כשביקשה ממשלת ישראל להגיש עיר-עור על מישפט קסטנר, לא מצאה את האדם הקובע בארץ. במשך השבוע נודע מדוע: חיים כוהן, היועץ המישפטי לממשלת ישראל והאחראי לניסוח חוקיה, נסע לחוץ-לארץ כדי לשאת בנישואין אזרחיים אשה שנבצר ממנו לשאתה בארץ, לפי חוקי ישראל הדתיים. מפאת היותה גרושה.

בשבועיים. נציג התביעה, עורך-דין יעקוב סלומון, ביקש לקבוע תאריך מאוחר יותר. הוא ביקש, הפציר, שידל, לשווא: השופטת נישארה נחושה בהחלטתה: "המישפט הזה לא יידחה". קבעה במיבטאה הרוסי החד. "קבעתי כי יתקיים ביולי - והוא יתקיים ביולי!"

המישטרה מצטרפת. הפרק השני נגול בשעה שלוש אחרי-הצהריים של אותו יום. אל מלון תלפיות במרכז הדר הכרמל הגיעו כוחות מישטרה חגורים ותמושים כהלכה. בראשם עמד לא פחות ולא יותר מאשר ס-מ"מ בנדל, ראש הענף הפלילי של מחוז חיפה, בכבודו ובעצמו. גלו אליו ע-מ"מ זאב קרמר, קצין לתפקידים מיוחדים, מחוז חיפה.

מטרת הביקור: לעצור את ברוך נאדל ולהחזיקו במעצר עד התחדש המישפט.

ברוך נאדל במעצר

כתב העולם הזה ברוך נאדל, שהופקד על חשיפת השחיתות בעיריית חיפה נעצר במטרה לסייע לאבא חושי ואנשיו, למנוע פירסומי העולם הזה על חושיסטאן.

בהעמידו את אושרו המשפחתי מעל לחוקיה-דכויו הדתיים, עשה חיים כוהן מעשה אמיץ - כי הדבר עשוי להזיק לקאריירה שלו, בממשלה שחלקה דתי. אולם שאלה היא אם לא היה זה מעשה אמיץ יותר מצד היועץ המישפטי לצאת בגלוי נגד החוק השרירותי במקום לעקוף את החוק, בדרך שאורחים פשוטים יותר, חסרי אמצעים, לא יוכלו ללכת בה.

לשווא הוסבר למישטרה כי פקודה השופטת היתה לעצור את נאדל ולהביאו לבית המישפט. בנדל התעקש: הוא יחזיק את נאדל עד ה-25 ביולי ולא יביאו לפני כן לבית-המישפט. אלא אם כן יקבל פקודה מפורשת על כך מהשופטת.

הפקודה המפורשת ניתנה בכתב רק למחרת היום: נאדל הובא לבית-המישפט, והוגשה בקשה לשיחרורו בערבות. תוך כדי דיון, הדגישה השופטת כי הצו שנתנה היה לעצור את נאדל ולהביאו לבית המישפט. שאל סניגורו של נאדל: "מדוע אם כן, סירבה המישטרה לעשות זאת והיה דרוש צו שני לאלצה ולהביאו לבית המישפט?" סיכם הסניגור: "אני מבקש מבית-המישפט שיציין כי המישטרה פעלה שלא כשורה במיקרה זה."

השופטת, חיפאית ותיקה, סירבה: "הי מישטרה היתה בסדר גמור." ענתה באותו טון החלטי ותקיף שציין את דבריה מן

* כיום שופט בבית-המישפט-העליון.

טפורט

מלך השערים
שבוע לפני פגרת הקיץ עוד נראה יהושע ("שייע") גלור בטוח בכותרו, כמלך השערים של הליגה הראשונה: לי זכותו עמדו 19 שערים. פיתאום עלה והופיע מתחרה: ניסים אלמליח, שחקן קבוצת בית"ר תל-אביב, שצבר אף הוא 19 שערים לזכותו.

לשני השחקנים נשאר עוד סיבוב ליגה אחד להשיג את ההכרעה: הם נשבעו למאמץ עליון.

ביום המכריע, במישחק נגד הפועל-חדרה, הבקיע ניסים אלמליח ארבעה שעי רים. אהדיו היו בטוחים כי בזה הוא כבש לעצמו את הכתר. אולם במרחק של 100 קילומטר משם, בעפולה, סברו ידידיו של שייע גלור אחרת. במישחק נגד הפועל-בלפוריה הבקיע גיבורם לא פחות מאשר שישה שערים.

בפעם החמישית - שייע נשאר מלך השערים.

אנשים

● בנאומו בקול ישראל, לאחר הרכבת הממשלה החדשה וחיסול המשבר, קרא ראש-הממשלה, צח-הדיבור, משה שרת, את רשימת חברי הממשלה בשטף, ונתקל רק כשהגיע לשמו של שר-הביטחון ב... ב... בן-גוריון כאילו היתה עצם תקועה בגרונו. עניין מתאים לטיפולו של פרויד?

● אייאפשר להאשים בעודף ג'נטלמניות את ח"כ מפא"י התוקפני ד"ר בר-רב-האי. באחת הישיבות האחרונות ביותר של הכנסת, מצא לנכון ללגלג על חברתו לסיעה ערה מימון, הלוחמת הקיצונית לזכויות האשה, שדרשה כמינהגה לצרף לאחד הניסוחים לשון-נקבה בצד לשון הזכר. הגיב מיד בר-רב-האי: "בכל פעם שמזכירים לשון זכר, רואה חברת-הכנסת מימון לפניה את מיפלצת הזכר..."

● ראש עיריית חיפה, אבא חושי הודה השבוע באוזני ידיו כי שמע כבר קודם לכן בדיחה שרצו לספר לו. הבדיחה: אבא חושי הצטרף לחזית-הדתית (כיום המפד"ל), מפני שהוא מעדיף את העולם הבא על "העולם הזה".

● בשנתו מישפט שיקספירי מתוך כטוב בעיניכם" אמר המשורר אברהם שזרנסקי: "כל העולם במה וכל האני שים שחקנים - חוץ מכמה שחקנים".

● מי שהיה שר-הפנים הראשון של ממשלת ישראל, ומנהיגה של יהדות פולין טרם השואה, יצחק גרינבוים הגיב במאמר על פרשת-קסטנר, שהוא אחד מ-מאזכריה: "במקום ללכת לבחירות עם מצע לעתיד, הולכים אצלנו לבחירות עם היסטוריה של העבר, ואם שיטה זאת תימשך, עלול הדבר להגיע לכך שביים הבחירות ייקראו המוני הבוחרים להחליט אם יוספיה פלכובים (יוסף בן-מתתיהו) היה בוגד, או גיבור לאומי."